21/08/2020

“Ο φόβος”

/ Αγιορείτικα

Του +Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

– Γέροντα, τι είναι ο φόβος;

Ο φόβος είναι μια κατάσταση στην ζωή του ανθρώπου, που προκαλείται από την απουσία του Χριστού από την ζωή του.

– Εμείς οι χριστιανοί γιατί φοβόμαστε;

Ο φόβος που καταλαμβάνει τους χριστιανούς είναι μια αποκάλυψη. Δηλαδή, η πίστη του χριστιανού είναι ελλιπής και φανερώνει την έλλειψη εμπιστοσύνης στο θέλημα του Θεού.
Όπως το παιδί κυριεύεται από τον φόβο όταν νιώσει την απουσία του πατέρα του, έτσι και ο χριστιανός, όταν τρομοκρατείται και φοβάται, φανερώνει την απουσία του Θεού από την ζωή του.

– Πως εκδηλώνεται αυτός ο φόβος;

Όταν σε κάθε πρόβλημα, μικρό ή μεγάλο, που προκύπτει στην ζωή του ανθρώπου, σηκώνει τα χέρια ψηλά, δηλώνει ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.
Κυριεύεται από απελπισία, πείθεται ότι δεν υπάρχει λύση, πανικοβάλλεται, αρχίζουν οι σκέψεις να θολώνουν το μυαλό, ταράζεται, φοβάται…

– Σε περίοδο κρίσης, ποια πρέπει να είναι η στάση του χριστιανού;

Μια γενικευμένη κρίση που προκύπτει είτε τοπικά είτε παγκόσμια, ο χριστιανός έχει τα εφόδια να διαχειριστεί και να ξεπεράσει την κρίση.
Το βασικό του όπλο είναι η πίστη στον Θεό, η εμπιστοσύνη στο θέλημά Του.
Θα σκεφτεί αμέσως: “για να το επιτρέπει ο Θεός…”, “μας δοκιμάζει ο Θεός…”, “κάτι ζητάει ο Θεός…”.
Αυτές οι σκέψεις βοηθούν τον χριστιανό να διαχειριστεί τον εαυτό του. Δηλώνει εμπιστοσύνη στον Θεό, δεν ταράζεται, δεν φοβάται. Έτσι, δείχνει έτοιμος να αντιμετωπίσει την κρίση που έχει προκύψει.
Έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό, Τον κάνει μέτοχο του προβλήματός του, διώχνοντας τον φόβο για την έκβαση του προβλήματος.
Ο φόβος αποτρέπει από την προσπάθεια, εξαντλώντας όλη την δύναμη του ανθρώπου σε αφορισμούς, διαμάχες, διχασμούς, ένταση και ταραχή. Αυτά όμως δεν είναι γνωρίσματα του χριστιανού.
Δεν ταιριάζει στον χριστιανό ο φόβος, η ταραχή, η απελπισία, γιατί έχει στην ζωή του τον Χριστό.
Η ζωή του χριστιανού είναι μαρτυρία Χριστού, μαρτυρία αγάπης, ελπίδας, αισιοδοξίας, χαράς.

Σε περιόδους κρίσης, οφείλουμε να την αντιμετωπίζουμε ενωμένοι, με πνεύμα Χριστού, δηλαδή αγάπης και σεβασμού προς τον πλησίον, χαράς, ειρήνης, συγχωρητικότητας.
Η ακραίες τάσεις οδηγούν σε διχασμό. Διχασμένοι δεν δίνουμε λύσεις, απλά διογκώνουμε το πρόβλημα. Κανείς δεν είναι ορθοδοξότερος του άλλου. Στην διάρκεια του αγώνα, δεν δικάζουμε αλλά ενωμένοι αγωνιζόμαστε.
Η ακρότητα οδηγεί σε λάθος κινήσεις. Αρχίζουν οι “δίκες”, ξεχνώντας τον αγώνα.

Η εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού είναι η απάντηση στην αβεβαιότητα, την απελπισία και τον φόβο που μας καταλαμβάνει σε κάθε δυσκολία.
Δείχνοντας εμπιστοσύνη ηρεμούμε και μπορούμε να διακρίνουμε την δυσκολία, να ελέγξουμε τις κινήσεις μας, να αναγνωρίσουμε και τα λάθη μας.
Η παρουσία του Χριστού στην ζωή μας, αποβάλλει τον φόβο, μας γεμίζει

αισιοδοξία, μας κάνει, με υπομονή, να περιμένουμε το έλεός Του, που είναι η αγάπη Του για όλους εμάς.